

Fundació Brafa, esport i cultura

Amb les inicials dels cinc primers esports que es van fer, B de bàsquet, R de rem, A d'atletisme, F de futbol i A d'alpinisme, es va constituir Brafa, obra corporativa de l'Opus Dei. Era 1954, a la Bordeta. Ara, a Nou Barris, les instal·lacions ocupen 40.000 metres quadrats i gairebé dos mil joves practiquen algun esport i fan activitats acadèmiques i socials.

21/11/2005

És una entitat sense ànim de lucre l'objectiu de la qual és difondre en la societat, i principalment entre la joventut, els valors esportius, en diverses modalitats; i els educatius, amb activitats acadèmiques i socials. Ignasi Taló, director, i Jaume Dalmau, gerent, engranen aquesta informació conjuntament, recorden que l'entitat es va constituir el 1954: «A les Palmeres, un petit camp de futbol de la Bordeta, es van crear equips de futbol, bàsquet i hoquei sobre patins, però fins al 1958 sense instal·lació pròpia; jugaven tots els equips del barri i es va llogar fins a 1969, però en 1963 va sorgir la idea de l'Escola Esportiva, d'intentar formar nois, i vam anar per les cases a cercar nens de sis anys en una època en la qual a les famílies els costava molt que els nens practiquessin esport; es va fer,

com ara, curs acadèmic de setembre a juny, tres dies setmanals i curs d'estiu, seguint un pla de formació».

El primer director va ser Àngel Luna, l'únic gimnasta que es va salvar del tràgic accident aeri on va morir Joaquim Blume i el seu equip, perquè a última hora no va poder viatjar per lesió.

36 anys a Nou Barris

En 1969 es va haver d'abandonar aquell terreny, «el propietari va voler construir cases i ens vam plantejar la disjuntiva de desaparèixer o cercar una altra zona perquè ens semblava que la idea era bona. Juan Antonio Samaranch ens va animar molt i després d'una àrdua recerca per distintes zones recalarem a Nou Barris, entre la Guineueta, Roquetes i Canyelles; era un barranc impressionant, ho negociarem amb el propietari, ens va donar força facilitats perquè era zona de parc,

esportiva, i ho plantejarem a l'Ajuntament... Ens van dir que haviem de fer-ho perquè la zona estava esportivament abandonada, ens van ajudar i el juliol de 1971 hi inaugurarem el pavelló cobert, camp de futbol i dues pistes poliesportives descobertes». I «els alumnes venien fins de Virrei Amat per a fer esport i els cursos acadèmics».

El 1972 l'Ajuntament «ens va plantejar de construir una piscina i que la gestionéssim, la qual cosa acceptarem de forma provisional, dos, tres anys, perquè no és la nostra filosofia, però vam participar molt en el projecte i és la primera Escola de Natació que hi ha hagut a Barcelona. Va ser innovadora perquè té 1,35 m de profunditat, que és suficient perquè l'important era ensenyar i practicar quan llavors es feien profundíssimes, amb manteniments brutals pel waterpolo, etcètera». Brafa la va gestionar durant quatre

anys, «vam ajudar moltíssim que aquesta zona es repoblés esportivament, per Brafa han passat uns 14.000 nens a partir de cinc anys, tots han rebut educació esportiva bàsica, després s'han escampat, han anat a clubs de competició, molts jugadors, àrbitres i professors de l'INEF diuen "he estat alumne de Brafa", el director tècnic actual, Benvingut Gómez, ho va ser».

L'entitat va començar com Agrupació Cultural i Esportiva Brafa, després va ser Escola Esportiva Brafa, i fa vuit anys es va constituir la Fundació.

El programa

«A partir dels sis anys, els ensenyem molt bé la preparació física sense especialitzar-los en un esport concret perquè la base és educar esportivament i mental, després ja trien l'especialitat que els agrada... i aviat arribem als dos mil alumnes...». Rebuda aquesta formació «apliquem

tot el que s'aprèn amb l'esport, a ser bons companys, constants, afrontar les situacions amb optimisme... i agreixen molt la part humana». Per això també han col·laborat, «figures com Marcet, qui va ser vicepresident, va col·laborar en pla amateur... Biosca bastant, Kubala va ser professor durant un curs i un dels seus fills, "Laszlo", encara ve de tant en tant, tot i que no pot practicar esport pels genolls».

Brafa ha deixat empremta «no solament pel que ha rebut esportivament sinó també per la qualitat humana que ha trobat i que els ha servit en la seva vida; aquell nen de barri, amb poc nivell intel·lectual, però que després ha estudiat una carrera, diuen que Brafa els va ajudar a apuntar més amunt, a tenir objectius més elevats».

«Llebre per gat»

Ignasi Taló puntualitza «solem dir la frase "donem llebre per gat", perquè a més d'esport donem formació humana, intel·lectual...». Jaume Dalmau va ser quaranta anys director i després gerent, ara Ignasi compleix la primera dècada en la direcció, «hi ha una estructura professional, un patronat i fa vuit anys es va constituir la Fundació Brafa, creada per sostenir aquesta estructura que no pretén lucrar-se. Ara, en 40.000 metres quadrats, tenim un camp de futbol, un de minifutbol, un de futbol-7, tres de futbol sala, dues pistes de bàsquet, pavelló cobert, sala de "fitness", terreny obert per a preparació física en zona muntanyenca, aules... En una instal·lació esportiva és poc habitual que hi hagi estudi i tenim dues sales amb professors que atenen els nens que practiquen esport i volen anar a les aules per voluntat pròpia, no és que els seus pares siguin al darrere»

Les classes teòriques depenen «de l'esport que l'alumne practica, reglament, estratègia, fisiologia, valors humans, ordre, sinceritat, obediència... segons l'edat i sempre s'explica el perquè, fer entendre el motiu de les coses... L'esport per si sol no educa si no hi ha una intencionalitat o exigència per a dirigir aquesta educació; llavors la persona se sent receptora, l'esport és divertit, i sota aquest concepte és estupend. Però si dintre de la diversió hi ha l'exigència que comporta l'esperit de sacrifici, l'esforç, millora i augmenta el nivell personal d'autoexigència, autoestima, i esperit de servei. Ara els nens no ho tenen, i en l'esport, ben orientat, es poden aconseguir meravelles. És la filosofia del Brafa».

Hi ha quatre-cents alumnes de terme mitjà, les quotes són baixes, de 9 a 18 euros mensuals, «i hi ha beques, ens importa molt que alguna família no

vingui per falta de mitjans, cosa que augmenta en fer-ho la immigració, i per això fem una quota personalitzada ajustant preus amb el principi que ningú falti per raons econòmiques. I taxistes: quan lliuren tenen professor, classe de preparació física, alguns acusen problemes d'esquena, són de 25 a 70 anys, i juguen un partit de futbol recreatiu, per a passar-ho bé, alguns des de fa trenta anys...».

José Antonio Lorén

ABC

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/fundacio-
brafa-esport-i-cultura/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/fundacio-brafa-esport-i-cultura/) (06/08/2025)